

—Per una cosa molt graciosa, ja li explicaré; figuris que'm feyen dormir a un quarto molt fosch y com que no m'hi veyia pera arreglar-me, y nna servidora és molt curiosa, per no sortir feta un fregall, tenia de pentinar-me a la cuina y veliaquí que abans d'ahir, al servir l'esmorzar al senyoret, encara no li deixo a la taula me diu: "¡Qué dimontris de porquería me porta aquí! ¿qué diable ha fet? ¡tingui, olori!" ho faig y miri, encara rich ara, figuris si es graciós: havia agafat l'escudella de la pomada en lloch de la llart y li vaig fer un ou ferrat ab pomada; de tan riure ni podia explicar-li: dirli y posarse fet una fiera va ser tot hù; bruta, deixada, que sé jo quants pen-jaments va dir-me, ¡figuris, al sentir-me aixó una servidora que soch tan curiosa y endressada! ¡quan tot m'havia passat per massa neta! ell vinga cridar mes: semblava que féssim el *Tanorio*... y li vaig dir que ja 'n tenia prou...

Una rialla de les nenes va tallar l'explicació, y els ulls de l'avia mirant a la una y a l'altra, van restablir l'ordre, encara que ab greus treballs; se movien tan nerviosament com la campaneta de l'alcalde en una sessió en que en Buxó y en Buen se tiren xicolegues y el públich els coreja. Les joventes no poguentse aguantar del tot, seguiren rient, si bé tapantse la boca ab el mocador, que talment semblava que haguessin agafat una passa de mal de caixal.

Reprement l'interrogatori, va dir donya Francisqueta:

—¿Y quant vol guanyar vosté?

—Nou duros.

—¿Cada quant? va preguntar la senyora ab aire d'ignocencia.

—Cada mes.

—¡Ah! está bé, y ¿per informes?

—No n'hi há necessitat, però si vol n'hi donará la pentinadora del cap d'avall del carrer Nou: preguntí per la Filomena o millor per la Madrona, perque encara que no me'n dich, tothom me coneix per aquet nom.

—¡Que estrany! ¿per qué?

—Jo li diré: pel passat carnestoltes van fer ball de disfrees a la Serpentina y jo vaig anarhi ab el meu promés, en Banderilles, matarife, d'aquets del escorxadador, molt bon noy: jo anava vestida de República y com que va venirhi en Lerroux que es amich del meu, al passar y véurel va venir a saludarlo y al fixarse ab una servidora, que la veritat feya goig, mal me está'l dirho, va exclamar: *¡guapa chica! ¡hombre que Madrona; que Madrona!* y al dar la má a n'ell fins va pegarme un copet a la galta tot dient: *ta facilito*, y en Banderilles y el seus amichs desde allavors van comensar a dir-me Madrona, y miri, m'ha quedat.

L'avia's bellugava per la cadira com si tingué argentviu al cos y les seves netes seguifen tenint mal de caixal, donchs apretavan fortment el mocador tapantse la boca.

Veyent que no li preguntaven res més, va dir la pseudo Madrona:

—Y donchs, ¿quan vol que vingui, senyora, demá?

Y ab sorpresa de tots va rèspondre donya Francisqueta:

—Bueno.

—¡Ah! escolti, va afegir la cuinera ¿no tin dré pas de fregar?

—No, ¡que és cas!

—¿Bé'm deixarà sortir cada festa?

—Sí.

—Donchs, fins a demá.

—Sí, però...—afegí com el que's recorda d'una cosa molt important.—¿Que no toca'l piano vosté?

—Ay, ay, no senyora, ¿per qué?

—Perque jo necessito una minyona de les condicions de vosté, però que sábiga tocar el piano, y no sent aixís no farem res y a fe que ho sento, perque una noya curiosa com vosté es lo que desitjava.

Al dir aixó l'avia esclafá en una grossa ri-lla que fou acompanyada per la de les netes que esclataren donant expressions pera en Lerroux, en Banderilles y en Pessigolles.

Al sentirles quan passava la porta de la saleta es girá la Madrona y ab to mofeta es posá a cantar "Pobre chica..."

Y reprement la cansó, afegí la petiteta de les nenes:

—La que no toca'l piano.

Lo que li valgué un fort petó de l'avia.

Joseph A. BASTER

Anuncis oficials

SUBASTA VOLUNTARIA

El consejo de familia de la incapacitada Dª Maria Sabatés y Farrés en la sesión celebrada en 19 de Septiembre último acordó vender en pública subasta extrajudicial cuyo acto tendrá lugar á las 10 de la mañana del día 15 del corriente mes en el despacho del Notario de esta villa D. Domingo Roca las dos fincas siguientes propias de dicha incapacitada.

Una pieza de tierra de cabida dos cuarteras, cuatro cuartanes y un picotín sita en término de Cardedeu y parage llamado Coll de Santa María. Linda á Oriente con Juan Recolons, al Medionía con la carretera provincial, á Poniente con Antonio Llavina y otros al Norte con Tomás Balvey y herederos de Clariá.

Otra pieza de tierra sita en el mismo término de Cardedeu de cabida dos cuarteras y diez cuartanes. Linda á Oriente y Mediodía con José Matas y Diümer á Poniente con José Fábregas y al Norte con Gabriel Alsina Borrell.

El tipo mínimo por el que se admitirán posturas será de 1450 pesetas líquidas para la primera finca y 500 pesetas también líquidas para la segunda; debiendo los postores depositar previamente en poder de dicho Notario el 10 por ciento de los fijados tipos; y el rematante conformarse con los títulos de propiedad que estarán de manifiesto en la mesa del despacho del citado Notario, á cargo de cuyos rematantes irán todos los gastos que se ocasionen para el otorgamiento de las escrituras necesarias hasta hallarse inscritas en el Registro de la propiedad

Granollers del Vallés 6 de Octubre de 1906

El tutor,

Carlos Puigrodón.

Ateneu Obrer de Granollers

Desde demá dilluns, 15, tots els dies teyners fins al 30, cada vespre de 8 á 9, estaré oberta la matrícula gratuita pera les ensenyances del Ateneu Obrer, que comensarán el día 3 del vinent mes de Novembre.

Els que desitjin inscriureshi deurán anar acompanyats per el seu pare ó encarregat al solicitar l'ingrés en les escoles.

Crónica Comarcal

Mollet.

Honra á n'aquest poble el que dos honorables pagosos d'aquí hagin sigut guanyadors dels premis oferts per les Cambres Agrícoles de Sabadell y del

Vallés, consistents en una ensulfadora moderna y una arada giratoria, en el Certamen Agrícola organitzat per la Delegació de la Cambra Agrícola del Vallés á Caldes de Montbuy. La entrega dels premis tindrà lloch el dia 15 á les tres de la tarde en el Ateneu Caldense.

D'aquest poble prometen concorrehí moltes persones pera acompanyar als favorecuts don Andreu Estrada y Vila y don Joan Tura y Pedragosa.

Granollers.

Diumenge á la tarde va celebrarse al Casino la Junta General de socis propietaris pera tractar de les Bases de fusió d'aquella entitat ab l'Ateneu, formulades per una Comissió mixta nomenada per abdues societats.

Don Joseph Coma, explicá ab molta claretat y ab elevats conceptes el fi de les Bases, que era completar dues entitats que per elles soles no poden realisar l'objecte respectiv.

El Casino, digué el senyor Coma, no realisa la missió recreativa perquè fou creat; altrement, el Casino, es parer de tothom, que no te d'intentar posarse en ridícles competencies ab altres societats locals, criaders de sarauistes; els socis del Cassino, poden aspirar a recrearse, però deuen també aspirar á convertir la societat en nucli de cultura.

L'Ateneu donchs, portará aquí les diversions que hi falten y hi portará corrents d'ilustració y d'ensenyansa que tan faltada n'esta la vila; sense que 's deixi de respectar la propietat del Casino, que tindrà una Comissió que per ella vetlli

L'Ateneu, te ganes de fomentar la part recreativa, pero la falta de local apropiat es una gran dificultat; vol donar encara mes expansió a ses classes nocturnes, vol fer altres actes de propagació de la cultura, pero está cohibit en son local y ademés voldria veure sumats a la seva obra, altres elements que tindria entrant al Casino.

El senyor Coma estigué felís y contundent en sa peroració; ens recordava als senyors Maspons y Serra, quant l'any passat, en reunió semblant, s'estorsaren en fer entendre als socis del Casino, que allà era 'l lloch mes indicat pera fershi el Certamen.

Pero al menys a aquells senyors se'ls hi feu l'honor de combatrels, aduint rahons o coses que ho semblessin de rahons; el senyor Coma y demés firmants de les Bases, tingueren de veure com ningú's prenia la molestia de combatre la obra que'l propi Casino els hi havia encomanat.

¿Era donchs que tothom quedava convenut? ¿El Casino anava a obrir les portes a l'animació, a la cultura, a les necessitats de la vila? ¿Deixava de ser el Casino la societat morta y inútil y 's disposava a reprendre la seva gloriosa historia anys ha interrompuda?

Ningú digué res en contra de les Bases; ningú va dir una sola paraula indicant que eren exagerades, mal formulades, mereixedores d'esmenes; res.

Se passá á votació de la totalitat y els vots de la majoria, les rebutjaren; no s'havien de corretgir, no 's mereixien els honors de la discussió; la majoria de concurrents volien que'l Casino fos lo que es. Está bé. Que s'hi diverteixin. No ananthi, com es sapigut que no hi va apenes ningú, hem acabat; lo de doldre es que's quedin sense lloch apropiat el centenar d'alumnes que van a les classes del Ateneu y que les forces que integren aquesta societat, no puguin desplegar-se com convindria a Granollers.

Els del Cos d'Artillería se'n varen endur l'altre dia una munió d'animals que feya fredat.

—A n'aquest pas, deya un *personatge* de la vila, aviat no'n quedaré cap d'animal.

—¿Pero no't quedés tú?, li va replicar un amich nostre que passa per ximple.

Y ara veyeu qui te de passar per ximple y de quina mena de gent ne fan personatjes.

Celebrada á son dia á la Cambra Agrícola, la reunió pera concretar les demandes de bestiar porquí,